

Наукові перспективи
Видавнича група

№ 2 (43)

2025

НАУКА і ТЕХНІКА

серія: *право*, серія: *економіка*, серія: *педагогіка*,
серія: *техніка*, серія: *фізико-математичні науки*

СЬОГОДНІ

З Україною

в серці!

Видавнича група «Наукові перспективи»

**Всеукраїнська Асамблея докторів наук із державного
управління**

Асоціація науковців України

«Наука і техніка сьогодні»

*(Серія «Педагогіка», Серія «Право», Серія «Економіка», Серія
«Фізико-математичні науки», Серія «Техніка»)*

Випуск № 2(43) 2025

Київ – 2025

Publishing Group «Scientific Perspectives»

Ukrainian Assembly of Doctors of Sciences in Public Administration

Association of Scientists of Ukraine

"Science and technology today"

("Pedagogy" series, "Law" series, "Economics" series, "Physical and mathematical sciences" series, "Technics" series)

Issue № 2(43) 2025

Kyiv – 2025

**«Наука і техніка сьогодні» (Серія «Педагогіка», Серія «Право», Серія «Економіка», Серія «Фізико-математичні науки», Серія «Техніка»): журнал.
2025. № 2(43) 2025. С. 1685**

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 07.04.2022 №320 журналу присвоєно категорію "Б" із економіки та педагогіки (спеціальності – 015 - Педагогічні науки; 076 - Економічні науки)

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 06.06.2022 №530 журналу присвоєно категорію "Б" із права (спеціальність – 081 Юридичні науки)

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 10.10.2022 №894 журналу присвоєно категорію "Б" із техніки (спеціальність - 122 Комп'ютерні науки)

Журнал видається за підтримки Міждержавної гільдії інженерів консультантів, Інституту філософії та соціології Національної Академії Наук Азербайджану (Баку, Азербайджан), громадської організації «Християнська академія педагогічних наук України» та громадської організації «Всеукраїнська асоціація педагогів і психологів з духовно-морального виховання»

Рекомендовано до видавництва Президією громадської наукової організації «Всеукраїнська Асамблея докторів наук з державного управління» (Рішення від 24.02.2025, № 8/2-25)

Журнал включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus (IC), міжнародної пошукової системи Google Scholar та до міжнародної наукометричної бази даних Research Bible

Головний редактор: Сопілко Ірина Миколаївна - доктор юридичних наук, професор, Відмінник освіти України, Лауреат Премії Президента України для молодих вчених, Лауреат Премії Верховної Ради України найталановитішим молодим ученим в галузі фундаментальних і прикладних досліджень та науково-технічних розробок, академік Академії наук вищої школи України, Заслужений юрист України (Київ, Україна)

Редакційна колегія:

- Бахов Іван Степанович — доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри іноземної філології та перекладу Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна)
- Будник Вікторія Анатоліївна - кандидат економічних наук, професор, професор кафедри бізнес-логістики та транспортних технологій Державного університету інфраструктури та технологій (Київ, Україна)
- Волк Павло Павлович — доцент кафедри водної інженерії та водних технологій Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне, Україна)
- Гирка Ольга Ігорівна - кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри товарознавства, митної справи та управління якістю Львівського торговельно-економічного університету (Львів, Україна)
- Гнатюк Сергій Олександрович - кандидат технічних наук, доцент, заступник декана факультету аеронавігації, електроніки та телекомунікацій Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Дацій Олександр Іванович - доктор економічних наук, професор, Заслужений працівник освіти України, завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна)
- Дівізінюк Михайло Михайлович - доктор фізико-математичних наук, професор, Завідувач відділу Відділу цивільного захисту та інноваційної діяльності Державної установи "Інститут геохімії навколишнього середовища Національної академії наук України" (Київ, Україна)
- Дяденчук Альона Федорівна - кандидат технічних наук, старший викладач кафедри вищої математики і фізики Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного (Мелітополь, Україна)
- Забулонов Юрій Леонідович - доктор технічних наук, професор, Член-кореспондент НАН України, директор Державної установи «Інститут геохімії навколишнього середовища Національної академії наук України» (Київ, Україна)
- Ільїн Валерій Юрійович - доктор економічних наук, професор (Київ, Україна)
- Ільїна Анастасія Олександрівна - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління і адміністрування Національного торговельно-економічного університету (Київ, Україна)

Винничук О.Т., Луцків В.Б., Винничук С.О.
ТЕХНОЛОГІЇ УСПІШНОСТІ У СУЧАСНІЙ ПЕДАГОГІЦІ

516

Волошина О.В.
ЗАСТОСУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОСОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ В АГРАРНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

526

Гайсинюк Н.А.
ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ У СУЧАСНІЙ УНІВЕРСИТЕТСЬКІЙ БІБЛІОТЕЦІ: МОЖЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ

550

Гонтар З.Г., Середюк Я.І.
ОЦІНКА РІВНЯ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ЦИВІЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ: МЕТОДИ ТА ПІДХОДИ

560

Гуменний О.Д.
РОЗВИТОК ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕОРЕТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ В СИСТЕМІ SMART PARK

569

Дияк В.В., Войтюк О.А., Бабіч О.В., Палагнюк М.Г.
ДІАХРОНІЯ ВІЙСЬКОВОГО ЛІДЕРСТВА ЯК ОСНОВА СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО КЕРІВНИЦТВА

584

Дядечко І.Є., Міфтахутдінова Д.А., Гацуля О.М.
СПЕЦИФІКА СУДДІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ВОЛЕЙБОЛІ

598

Карапузова Н.Д., Шакотько В.В.
ГУМАННІСТЬ У ШКІЛЬНІЙ ОСВІТІ – НЕОБХІДНА ВИМОГА ПОСТЦИФРОВОЇ ЕПОХИ

607

Козубовська І.В., Козубовський М.Р., Палкуш В.П.
РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ В УМОВАХ ЛІТНІХ ЗАМІСЬКИХ ТАБОРІВ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

618

Кондель В.М., Борисова Т.М.
ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІСТОРІЇ НАУКИ, ДИЗАЙНУ І ТЕХНІКИ

631

Кочина В.В.
ЗМІШАНЕ НАВЧАННЯ, ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ ПОЛІЦІЇ

644

Крамаренко Т.В.
СУЧАСНІ ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ТА ЇХ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА

653

УДК 378:373.091.12.011.3-051:005.336.5

[https://doi.org/10.52058/2786-6025-2025-2\(43\)-516-525](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2025-2(43)-516-525)

Винничук Олег Теофілович кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри педагогіки та менеджменту освіти, Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, м. Тернопіль, тел.: (067) 950-27-32, <https://orcid.org/0000-0002-9709-7296>

Луцків Віталій Богданович аспірант кафедри педагогіки і методики початкової та дошкільної освіти, Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, м. Тернопіль, тел.: (067) 787-14-56

Винничук Сергій Олегович аспірант кафедри педагогіки і методики початкової та дошкільної освіти, Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, м. Тернопіль, тел.: (097) 010-74-31

ТЕХНОЛОГІЇ УСПІШНОСТІ У СУЧАСНІЙ ПЕДАГОГІЦІ

Анотація. У статті здійснено всебічний аналіз технологій успішності як інноваційного підходу до підвищення ефективності педагогічного процесу в умовах сучасного освітнього процесу. Визначено сутність поняття «технології успішності», яке включає інтерактивні методики, цифрові інструменти, персоналізований підхід і розвиток емоційного інтелекту. Доведено, що ці технології сприяють створенню умов для розкриття індивідуального потенціалу учнів, підвищення їхньої мотивації та досягнення високих академічних результатів.

Розглянуто ключові аспекти формування професійної компетентності вчителів для успішного впровадження інноваційних підходів у навчальний процес. На основі досліджень ЮНЕСКО, OECD та інших інституцій показано, що якісна підготовка педагогів є важливим чинником для реалізації технологій успішності. Вказано на важливість цифрової грамотності, інтерактивних методик викладання, психолого-педагогічної підготовки та розвитку емоційного інтелекту вчителів.

Висвітлено питання інтеграції технологій у навчальний процес. Проаналізовано етапи впровадження, починаючи від стратегічного планування, створення технічної інфраструктури, розробки цифрового контенту, гейміфікації навчання та використання адаптивних платформ. На прикладах міжнародних ініціатив, таких як «Teach to One» (США), «Smart Education» (Південна Корея) та «Digital Schools of Distinction» (Ірландія), продемонстровано, як технології можуть змінити традиційний підхід до навчання.

Особливу увагу приділено впливу технологій успішності на учнів. Наведено результати численних досліджень, які підтверджують позитивний вплив на академічні результати, розвиток ключових компетенцій XXI століття, соціально-емоційний розвиток та мотивацію учнів.

Разом із перевагами технологій успішності окреслено виклики їх впровадження, зокрема технічну нерівність, потребу у постійному підвищенні кваліфікації педагогів, проблему перевантаження інформацією та психологічні аспекти.

Підкреслено, що технології успішності є потужним інструментом для трансформації сучасної освіти. Їх впровадження дозволяє не тільки підвищити якість навчального процесу, але й забезпечити формування гармонійно розвиненої особистості, здатної адаптуватися до викликів сучасного світу. Для досягнення стійкого ефекту необхідно забезпечити комплексний підхід, що включає інвестиції в технічну базу, розвиток цифрової грамотності педагогів, створення якісного контенту та моніторинг результатів.

Ключові слова: технологія успішності, інноваційні інструменти, інтеграція, педагог, компетенції, освітній процес.

Vynnychuk Oleg Teofilovych Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Pedagogy and Education Management, Ternopil National Pedagogical University named after Volodymyr Hnatyuk, Ternopil, tel.: (067)950-27-32, <https://orcid.org/0000-0002-9709-7296>

Lutskiv Vitalii Bohdanovych PhD student at the Department of Pedagogy and Methods of Primary and Preschool Education, Ternopil Volodymyr Hnatyuk National Pedagogical University, Ternopil, tel.: (067) 787-14-56

Vynnychuk Serhii Olehovych PhD student at the Department of Pedagogy and Methods of Primary and Preschool Education, Ternopil Volodymyr Hnatyuk National Pedagogical University, Ternopil, tel.: (097) 010-74-31

TECHNOLOGIES OF SUCCESS IN MODERN PEDAGOGY

Abstract. This article provides a comprehensive analysis of success technologies as an innovative approach to enhancing the effectiveness of the pedagogical process within the modern educational landscape. The concept of "success technologies" is defined, encompassing interactive methodologies, digital tools, personalized learning approaches, and the development of emotional intelligence. It is proven that these technologies contribute to creating conditions for unlocking students' individual potential, increasing their motivation, and achieving high academic results.

Key aspects of teacher professional competence formation for the successful implementation of innovative approaches in the educational process are examined. Based on research by UNESCO, OECD, and other institutions, it is demonstrated that high-quality teacher training is a crucial factor for the realization of success technologies. The importance of digital literacy, interactive teaching methodologies, psychological and pedagogical preparation, and teachers' emotional intelligence development is emphasized.

The integration of technologies into the educational process is highlighted. The stages of implementation are analyzed, starting from strategic planning, establishing technical infrastructure, developing digital content, gamifying learning, and using adaptive platforms. Examples from international initiatives, such as "Teach to One" (USA), "Smart Education" (South Korea), and "Digital Schools of Distinction" (Ireland), illustrate how technologies can transform the traditional learning approach.

Particular attention is given to the impact of success technologies on students. Numerous research findings confirm their positive influence on academic performance, the development of 21st-century key competencies, socio-emotional growth, and student motivation.

Alongside the advantages of success technologies, the challenges of their implementation are outlined, including technological inequality, the need for continuous teacher training, information overload, and psychological aspects.

It is emphasized that success technologies are a powerful tool for transforming modern education. Their implementation not only enhances the quality of the educational process but also ensures the formation of a well-rounded personality capable of adapting to the challenges of the contemporary world. To achieve a sustainable effect, a comprehensive approach is required, involving investments in technical infrastructure, the development of teachers' digital literacy, the creation of high-quality content, and the monitoring of results.

Keywords: success technology, innovative tools, integration, teacher, competencies, educational process.

Постановка проблеми. Розвиток технологій успішності у педагогіці набуває особливого значення у контексті модернізації освіти. Використання інтерактивних методів, цифрових інструментів та персоналізованого підходу до навчання сприяє всебічному розвитку учнів та досягненню високих результатів. Численні дослідження підтверджують ефективність таких технологій. У дослідженні проаналізовано сучасну наукову літературу з цієї проблеми та розглянуто концепцію, елементи та результати застосування технологій успішності.

Технології успішності – це інноваційні педагогічні методики, що базуються на використанні сучасних технологій, які забезпечують макси-

мальну ефективність навчального процесу. Їх впровадження ґрунтується на основних принципах Нової української школи (НУШ), зокрема компетентнісний підхід, розвиток критичного мислення та створення комфортного освітнього середовища.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Одним із ранніх досліджень впливу інтерактивних технологій на успішність учнів є праця Джона Хетті (John Hattie) «Visible Learning» [3], де автор проаналізував понад 800 метааналізів і дійшов висновку, що найвагомніше впливають на успіх учнів індивідуалізація, зворотний зв'язок і якість викладання.

Серед компонентів технологій успішності важливе місце займають інтерактивні методи навчання, які спрямовані на активізацію навчального процесу. Дослідження, проведене С. Вонгом (S. Wong) у 2019 році, показало, що використання рольових ігор у вивченні математики підвищує рівень залученості учнів на 25%, а академічні результати – на 18% [14, с. 45–57]. Прикладом успішного використання інтерактивних методів є впровадження програми «Learning by Doing» у Фінляндії. Ця програма демонструє ефективність проектного навчання, в якому учні опановують знання, вирішуючи реальні проблеми.

Згідно з дослідженням ЮНЕСКО [13], використання цифрових платформ підвищує академічні результати в середньому на 15%. У США експеримент у рамках програми «Teach to One» показав, що застосування адаптивного програмного забезпечення дозволяє учням прогресувати на два роки вперед порівняно зі звичайною програмою.

В Україні успішний приклад – впровадження системи Moodle у вищих навчальних закладах. У дослідженні О. Яценко [6, с. 32–47.] зазначено, що 87% студентів відзначили покращення сприйняття навчального матеріалу завдяки використанню цієї платформи.

Також вагому роль у розвитку успішності особистості відіграє персоналізований підхід та формування емоційного інтелекту. Зокрема, дослідження К. Томлісон [5] підтвердило, що диференційоване навчання підвищує успішність учнів із різним рівнем підготовки на 20–30%. У межах цього підходу використовуються індивідуальні освітні траєкторії, зокрема у STEM-дисциплінах. У програмі «Khan Academy» застосовується алгоритм, що аналізує прогрес учня і пропонує завдання, адаптовані до його рівня. Результати досліджень показують, що 62% учнів досягають вищих результатів за допомогою цього підходу.

За результатами звіту CASEL (Collaborative for Academic, Social, and Emotional Learning) за 2020 рік, учні, які брали участь у програмах розвитку емоційного інтелекту, демонструють на 11% вищі академічні результати [11]. У дослідженні М. Грінберга (M. Greenberg), яке проводилося у 2018 році, зазначено, що емоційне навчання знижує рівень конфліктів у класі на 40% [8, с. 35–41].

Метою статті є обґрунтування ефективності та аналіз впровадження технологій успішності у навчальний процес.

Виклад основного матеріалу. Ефективне впровадження технологій успішності в педагогічний процес значною мірою залежить від професійної підготовки вчителів. Саме педагоги виступають ключовою ланкою у застосуванні сучасних методів навчання, цифрових інструментів та створенні освітнього середовища, сприятливого для розвитку учнів.

За результатами дослідження ЮНЕСКО (2021), вчителі, які пройшли спеціалізовану підготовку у сфері цифрової педагогіки, на 30% частіше використовують інноваційні методи навчання та демонструють вищу результативність у своїй роботі. Крім того, готовність педагогів до постійного навчання є визначальним фактором для ефективного використання технологій успішності. Дослідження Європейської комісії [12] свідчить, що інтеграція інноваційних технологій у педагогічну діяльність залежить від рівня підготовки вчителів. У рамках програми «Teacher Training Plus» у Польщі викладачі пройшли курс цифрової грамотності, що сприяло підвищенню їхньої ефективності на 25%.

Університетські програми мають включати курси з використання інтерактивних технологій, цифрових інструментів та диференційованого підходу до навчання. Згідно з дослідженням Європейської комісії, 65% викладачів університетів у країнах ЄС визнали потребу в оновленні програм педагогічної підготовки для врахування сучасних освітніх викликів. Додаткові курси, семінари та тренінги для педагогів є основним способом оновлення знань і навичок. У дослідженні Міжнародної асоціації педагогічного розвитку зазначено, що регулярне підвищення кваліфікації підвищує впевненість педагогів у використанні нових технологій на 45%. Також варто зазначити, що, за даними дослідження OECD [7], педагоги, які активно займаються самоосвітою, включаючи участь у вебінарах, читання наукових статей та опанування нових платформ, на 20% частіше впроваджують інноваційні методи навчання.

Таким чином, як бачимо, підготовка педагогів є критично важливою умовою для впровадження технологій успішності. Комплексний підхід, що включає цифрову грамотність, інтерактивні методики, розвиток емоційного інтелекту та психолого-педагогічну підтримку, дозволяє створити сучасного педагога, здатного ефективно працювати в умовах змін. Результати численних досліджень підтверджують, що інвестування в підготовку вчителів сприяє не лише покращенню навчальних результатів, а й загальному розвитку освітньої системи.

Інтеграція технологій у навчальний процес є ключовим кроком у модернізації освіти, спрямованим на підвищення ефективності та доступності навчання. Впровадження інноваційних технологій дозволяє не тільки покращити

щити академічні результати, але й підготувати учнів до викликів сучасного цифрового світу.

Програма «Smart School» у Сінгапурі продемонструвала ефективність інтеграції технологій успішності на національному рівні. 90% учнів відзначили підвищення зацікавленості у навчанні завдяки використанню інтерактивних підходів. Так, згідно з дослідженням ЮНЕСКО [13], школи, які активно використовують цифрові технології, демонструють підвищення академічних результатів на 15-20%.

Зважаючи на зазначене вище, ми вважаємо, що інтеграція технологій сприяє:

- персоналізації навчання, враховуючи індивідуальні потреби учнів;
- розвитку критичного мислення, творчих навичок і цифрової грамотності;
- підвищенню мотивації та залученості учнів до навчального процесу.

Ефективна інтеграція технологій починається з детального планування. Наприклад, у програмі «Smart Education» у Південній Кореї Міністерство освіти розробило національну стратегію, яка включає:

- забезпечення всіх шкіл доступом до швидкісного інтернету;
- надання педагогам інструментів для роботи з інтерактивними платформами;
- створення цифрового контенту для навчання.

У результаті, згідно з дослідженням KERIS [9, с. 129–142], рівень залученості учнів у школах Південної Кореї зріс на 25%.

Крім того, наявність технічної бази також є критичною умовою для впровадження технологій. Дослідження OECD (2019) показало, що школи, оснащені сучасним обладнанням, такими як інтерактивні дошки, планшети та ноутбуки, демонструють на 30% вищі результати у використанні технологій для навчання. Прикладом є програма «Digital Schools of Distinction» в Ірландії, де школи отримали фінансування для оснащення класів інтерактивними пристроями. У результаті 85% учителів почали активно використовувати цифрові ресурси в навчальному процесі.

Ще одним важливим аспектом є цифровий контент як основа для впровадження технологій у навчання. У рамках міжнародної ініціативи «Open Educational Resources» (OER), яку підтримує ЮНЕСКО, освітні матеріали стали доступними для багатьох країн. Дослідження ЮНЕСКО [1] показало, що використання відкритих ресурсів сприяє зниженню вартості освіти та підвищенню її якості. В Україні прикладом є створення платформи «Всеукраїнська школа онлайн», що дозволяє учням і вчителям отримувати доступ до якісних відеоуроків, тестів та завдань.

Гейміфікація допомагає зробити навчальний процес більш захопливим і мотивуючим. Наприклад, дослідження Сабо і Драчевського [4, с. 12–20]

показало, що використання платформ типу Kahoot підвищує залученість учнів на 40% та покращує запам'ятовування інформації на 25%.

Адаптивні технології дозволяють автоматично налаштовувати навчальний процес відповідно до потреб учня. Програма «Teach to One» у США, яка використовує адаптивне програмне забезпечення, показала, що учні прогресують у математиці у 1,5 раза швидше за своїх однолітків.

Дослідження М. Хілла (M. Hill) 2021 року продемонструвало, що учні, які брали участь у проєктному навчанні, розвивають навички критичного мислення вдвічі швидше, ніж їхні однолітки [9, с. 129–142]. В Україні, згідно з даними Інституту модернізації змісту освіти [2], 78% учнів зазначають, що використання інтерактивних методів робить навчання більш цікавим і зрозумілим. Технології успішності відіграють ключову роль у формуванні конкурентоспроможних, всебічно розвинених учнів, які здатні адаптуватися до сучасних викликів. Результати численних досліджень підтверджують позитивний вплив інтерактивних, цифрових та персоналізованих підходів на навчальний процес, соціальні навички та емоційний розвиток учнів.

Технології успішності, зокрема цифрові інструменти та адаптивні платформи, значно підвищують академічні досягнення учнів. Наприклад:

PISA (2018): Школи, які активно використовують технології, показують на 20% кращі результати в тестуванні з математики та природничих наук у порівнянні з тими, де традиційні методи навчання домінують [10].

Програма «Teach to One» (США, 2022): Учні, які навчалися за допомогою адаптивного програмного забезпечення, прогресували у математиці на 1,5 року швидше за однолітків, які використовували традиційні методи [12].

Технології успішності сприяють розвитку компетенцій, які вважаються основними у XXI столітті:

- Критичне мислення: учні, які беруть участь у проєктному навчанні, розвивають навички критичного мислення вдвічі швидше, ніж учні, які навчаються за традиційною системою.

- Творчість: використання цифрових платформ, таких як Canva чи Tinkercad, стимулює розвиток креативності. Учні, які працюють з інтерактивними платформами для створення проєктів, отримують вищі оцінки за творчі роботи.

- Комунікація та співпраця: групові проєкти на основі цифрових платформ (наприклад, Padlet або Microsoft Teams) сприяють розвитку командної роботи. Так, учні, які використовують технології для спільної роботи, підвищують комунікативні навички на 30%.

Хоча технології успішності мають безліч переваг, їх впровадження може бути пов'язане з викликами: а) перевантаження інформацією: учні іноді відчують труднощі з організацією навчання через велику кількість цифрових ресурсів; б) рівень доступу до технологій: у багатьох країнах існує проблема нерівного доступу до цифрової техніки та інтернету.

Таким чином, технології успішності мають глибокий і багатоаспектний вплив на учнів, сприяючи підвищенню академічних результатів, розвитку ключових компетенцій, мотивації та соціальної адаптації. Водночас впровадження таких технологій потребує вирішення певних викликів, пов'язаних із технічним забезпеченням та готовністю учнів і педагогів до змін. Проте дослідження підтверджують, що ефективна інтеграція технологій здатна створити освітнє середовище, яке підготує учнів до викликів сучасного світу та допоможе їм досягти успіху в житті.

Технології успішності є не просто інструментом для підвищення ефективності освітнього процесу, а фундаментом, на якому вибудовується сучасна освіта. Їх інтеграція дозволяє створювати адаптивні та персоналізовані моделі навчання, спрямовані на розкриття потенціалу кожного учня. Впровадження цих технологій стає відповіддю на виклики, пов'язані зі змінами у світовій економіці, суспільстві та технологічному розвитку.

Завдяки використанню технологій успішності спостерігається позитивна динаміка в освіті:

- академічні результати: учні демонструють вищий рівень знань, зокрема з таких дисциплін, як STEM, гуманітарні науки та іноземні мови.
- компетенції XXI століття: розвиваються навички критичного мислення, творчості, комунікації, співпраці та самоорганізації.
- мотивація: гейміфікація, адаптивні платформи та інтерактивні методики навчання значно підвищують інтерес до навчання та залученість учнів у процес.
- соціальна адаптація: освітні технології допомагають учням брати участь у глобальних проєктах, долати культурні бар'єри та готуватися до інтеграції у глобалізоване суспільство.
- зниження освітньої нерівності: використання цифрових платформ робить освіту доступною навіть для віддалених регіонів та соціально незахищених груп.

Для того, щоб технології успішності мали стійкий вплив на освітню систему, необхідно враховувати кілька ключових аспектів, зокрема інвестиції в підготовку педагогів; розвиток інфраструктури; глобалізація освіти тощо.

Висновки. Отже, технології успішності є не лише інструментом для покращення результатів навчання, а й платформою для формування майбутніх лідерів, здатних адаптуватися до змін, вирішувати складні завдання та робити внесок у розвиток суспільства. Вони довели свою ефективність у різних освітніх контекстах, сприяють покращенню навчальних результатів, підвищують мотивацію учнів і допомагають розвивати ключові компетенції. Наукові дослідження підтверджують, що інтерактивні методи, цифрові інструменти, персоналізований підхід та розвиток емоційного інтелекту є ключовими складовими успішного педагогічного процесу. Їхнє впровадження є необхідною умовою для адаптації освіти до викликів сучасного світу.

Література:

1. Відкриті освітні ресурси в цифрову епоху / ЮНЕСКО. Париж : ЮНЕСКО, 2018. 120 с.
2. Всеукраїнська школа онлайн: Звіт про впровадження. Київ : МОН України, 2021. 48 с.
3. Гетті Дж. Видиме навчання: синтез понад 800 метааналізів стосовно досягнень. Лондон : Routledge, 2008. 380 с.
4. Драчевський А., Сабо І. Гейміфікація як засіб підвищення мотивації до навчання. *Науковий вісник ХНПУ імені Г. С. Сковороди*. Серія : Педагогіка. 2021. № 32(2). С. 12–20.
5. Томлінсон К. А. Як диференціювати навчання у класах з академічно різномірним складом. Александрія : ASCD, 2017. 202 с.
6. Яценко О. Вплив платформи Moodle на результати навчання студентів університету. *Український освітній журнал*. 2020. № 12(4). С. 32–47.
7. Education at a Glance: OECD Indicators / OECD. Paris : OECD Publishing, 2019. 312 p.
8. Greenberg M., Weissberg R. P. Social and Emotional Learning (SEL): Past, Present, and Future. *Phi Delta Kappan*. 2018. № 100(5). Pp. 35–41.
9. Hill M. Project-Based Learning and Its Impact on Critical Thinking Skills. *Educational Psychology Review*. 2021. № 33(2). Pp. 129–142.
10. PISA 2018 Results: Effective Policies, Successful Schools / OECD. Paris : OECD Publishing, 2020. 352 p.
11. Social and Emotional Learning: Building Skills for Life / CASEL. Чикаго : CASEL, 2020. 68 p.
12. Teachers of Tomorrow: Preparing Educators for Digital Transformation / European Commission. Luxembourg : EU Publications, 2022. 145 p.
13. The Future of Education: Learning to Become / UNESCO. Paris : UNESCO, 2021. 154 p.
14. Wong S. Interactive Methods in Mathematics Education: An Empirical Study. *Journal of Educational Research*. 2019. № 112(3). Pp. 45–57.

References:

1. Vidkryti osvritni resursy v tsyfrovu epokhu [Open Educational Resources in the Digital Age] / YuNESKO. Paryzh : YuNESKO, 2018. 120 s. [in Ukrainian].
2. Vseukrainska shkola onlain: Zvit pro vprovadzhennia [All-Ukrainian School Online: Implementation Report]. Kyiv : MON Ukrainy, 2021. 48 s. [in Ukrainian].
3. Hetti Dzh. Vydyme navchannia: syntezy ponad 800 metaanaliziv stosovno dosiahnen [Visible Learning: A Synthesis of Over 800 Meta-Analyses on Achievement]. London : Routledge, 2008. 380 s. [in Ukrainian].
4. Drachevskiyi A., Sabo I. Heimifikatsiia yak zasib pidvyshchennia motyvatsii do navchannia [Gamification as a Means of Increasing Motivation for Learning]. *Naukovyi visnyk KhNPU imeni H. S. Skovorody. Serii : Pedagogika* [Scientific Bulletin of the G. S. Skovoroda KhNPU. Series: Pedagogy]. 2021. № 32(2). S. 12–20 [in Ukrainian].
5. Tomlinson K. A. Yak dyferentsiiuvaty navchannia u klasakh z akademichno riznorodnym skladom [How to Differentiate Learning in Classes with Academically Heterogeneous Composition]. Aleksandriia : ASCD, 2017. 202 s. [in Ukrainian].
6. Iatsenko O. Vplyv platformy Moodle na rezultaty navchannia studentiv universytetu [The Impact of the Moodle Platform on the Learning Outcomes of University Students]. *Ukrainskyi osvittii zhurnal* [Ukrainian Educational Journal]. 2020. № 12(4). S. 32–47 [in Ukrainian].

7. Education at a Glance: OECD Indicators / OECD. Paris : OECD Publishing, 2019. 312 p. [in English].
8. Greenberg M., Weissberg R. P. Social and Emotional Learning (SEL): Past, Present, and Future. *Phi Delta Kappan*. 2018. № 100(5). Pp. 35–41 [in English].
9. Hill M. Project-Based Learning and Its Impact on Critical Thinking Skills. *Educational Psychology Review*. 2021. № 33(2). Pp. 129–142 [in English].
10. PISA 2018 Results: Effective Policies, Successful Schools / OECD. Paris : OECD Publishing, 2020. 352 p. [in English].
11. Social and Emotional Learning: Building Skills for Life / CASEL. Чикаго : CASEL, 2020. 68 p. [in English].
12. Teachers of Tomorrow: Preparing Educators for Digital Transformation / European Commission. Luxembourg : EU Publications, 2022. 145 p. [in English].
13. The Future of Education: Learning to Become / UNESCO. Paris : UNESCO, 2021. 154 p. [in English].
14. Wong S. Interactive Methods in Mathematics Education: An Empirical Study. *Journal of Educational Research*. 2019. № 112(3). Pp. 45–57 [in English].